

ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΟΜΑΔΑΣ ΑΥΤΟΜΟΡΦΩΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ

Το εκπαιδευτικό σύστημα αποτελεί ιστορικό προϊόν της καπιταλιστικής εξέλιξης, τόσο ως προς το *τι διδάσκεται*, όσο και ως προς το *πώς διδάσκεται*. Τόσο ως προς το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, όσο και ως προς τις μορφές της. Το πανεπιστήμιο, όπως και κάθε άλλη βαθμίδα, διαμορφώθηκε σε ευθεία αναλογία με τις “γνωσιολογικές”, ιδεολογικές και πειθαρχικές ανάγκες τόσο της οργάνωσης της εργασίας όσο και της οργάνωσης της κοινωνικής ζωής γενικά.

Η μορφή λοιπόν και η λειτουργία του έχει άμεση σχέση με τη συσσώρευση του κεφαλαίου, την αναπαραγωγή και νομιμοποίηση των καπιταλιστικών σχέσεων συνεπώς εξαρτάται και από τους κοινωνικούς/ταξικούς αγώνες που προκύπτουν στο εσωτερικό του και έξω από αυτό. Η μορφή του σημερινού πανεπιστημίου έχει τις ρίζες της κάπου στη δεκαετία του '70 με την ίδρυση περιφερειακών πανεπιστημίων και αύξηση του αριθμού των εισακτέων κάτω από την κοινωνική πίεση. Η λειτουργία του παραμένει ίδια σε όλες τις φάσεις της ανάπτυξης του και περιλαμβάνει την αναπαραγωγή και κατανομή/πειθάρχηση/διαίρεση του εργατικού δυναμικού ανάλογα με τις μεταβαλλόμενες ανάγκες του κεφαλαίου, την αναπαραγωγή και ενίσχυση του διαχωρισμού μεταξύ χειρωνακτικής και διανοητικής εργασίας, την προώθηση του ανταγωνισμού και του ατομικού δρόμου.

Κρίση και αναδιάρθρωση του ελληνικού πανεπιστημίου

Το πανεπιστήμιο εδώ και χρόνια (30 τουλάχιστον) βρίσκεται σε “κρίση”, καθώς αδυνατεί να ικανοποιήσει αποτελεσματικά (με όρους καπιταλιστικής κερδοφορίας) μερικές από τις βασικές λειτουργίες του, την πλήρη σύνδεση του με την παραγωγή και τις επιχειρήσεις, την αναπαραγωγή του εργατικού δυναμικού, την εκπλήρωση των κοινωνικών προσδοκιών (κοινωνική ανέλιξη) της εργατικής τάξης. Η κρίση του πανεπιστημίου, όπως και κάθε καπιταλιστικής σχέσης, προκύπτει και από τις δικές μας οργανωμένες ή αόρατες αρνήσεις, τη δικιά μας ανυποταξία ενάντια στην εκμετάλλευση και την υποτίμηση μας, από τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες δηλαδή που πραγματώνονται εντός και εκτός των τοίχων των σχολών μας όλα αυτά τα χρόνια. Είναι η παράδοση των φοιτητικών αγώνων, οι νίκες και οι ήττες του φοιτητικού κινήματος, οι δυναμικές αγωνιστικές μειοψηφίες στις σχολές, τα μπλοκαρίσματα των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, η εξέγερση του Δεκέμβρη κτλ.

Στην τωρινή φάση της κρίσης, η καπιταλιστική αναδιάρθρωση δεν μπορεί να αφήσει ανέπαφο το πανεπιστήμιο. Οι πρόσφατες απολύσεις 1349 διοικητικών υπαλλήλων σε ΑΕΙ – ΤΕΙ, οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολών, η μεγαλύτερη εντατικοποίηση των σπουδών μας (v+2, μαθήματα αλυσιδές, κατάργηση της κόντρας εξεταστικής, ατελείωτες εργασίες), η μετακύλιση του κόστους αναπαραγωγής στις τσέπες μας (σίτιση, στέγαση, συγγράμματα, μεταφορές), τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, η κατάργηση του ασύλου, οι κλειδωμένες αίθουσες τις βραδινές ώρες και τα σαββατοκύριακα και οι έφοδοι σε αυτοδιαχειριζόμενα στέκια στις σχολές αποτελούν πτυχές αυτής της αναδιάρθρωσης, που στο σύνολο της στοχεύει στην ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και την μετατροπή μας σε υποτιμημένους, ευέλικτους και πειθαρχημένους εργαζόμενους σύμφωνα δηλαδή με τις προσαγές των αφεντικών. Τα παραπάνω δείχνουν τη στρατηγική διαχείρισης της εκπαιδευτικής κρίσης από την πλευρά του κεφαλαίου και του κράτους του, το κόστος της εκπαίδευσης είτε θα μεταφερθεί στους πελάτες της (σε εμάς δηλαδή, μέσω διδάκτρων και αύξησης του κόστους φοίτησής μας), είτε σε ατομικούς καπιταλιστές (επιχειρήσεις), είτε και στους δύο.

Συλλογική αυτομόρφωση

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η περίφημη έξοδος από την κρίση (εκπαιδευτική και μη) θα περάσει από πάνω μας και δεν είμαστε καθόλου διατεθειμένοι/ες να πειθαρχήσουμε στην ακραία υποτίμηση της ζωής μας. Από την άλλη, η επιστροφή σε ένα προηγούμενο μοντέλο καπιταλιστικής ρύθμισης είναι τόσο ανεπιθύμητη όσο και ανέφικτη. Απορρίπτουμε τις κυρίαρχες αφηγήσεις που παρουσιάζουν το πανεπιστήμιο ως “ναό της γνώσης” και ως χώρο που διασφαλίζεται η πρόοδος και η ανάπτυξη και τονίζουμε ότι δεν αποτελεί τίποτα περισσότερο από ένα ακόμη πεδίο που διεξάγεται ο ταξικός ανταγωνισμός.

Στην προσπάθεια μας να απαντήσουμε και να κατανοήσουμε τη σημερινή επίθεση που βιώνουμε και να εμπλουτίσουμε τους αγώνες και τις αρνήσεις μας βλέπουμε χρήσιμη τη δημιουργία μιας ομάδας αυτομόρφωσης για το πανεπιστήμιο, το ρόλο του, την αναδιάρθρωση και τα κινήματα εντός του. Επιθυμούμε το **ξεπέρασμα του ρόλου της αυθεντίας** και των **διαχωρισμών** μεταξύ ειδικών και μη και τη συνάντηση μας σε **συλλογικές διαδικασίες μελέτης** μακριά από την απομόνωση των δωματίων μας. Επιλέγουμε οι ίδιοι τους όρους με τους οποίους θέλουμε να μαθαίνουμε, όχι μέσα από εξουσιαστικές σχέσεις καθηγητή-φοιτητή και διαδικασίες πίεσης και αξιολόγησης, αλλά μέσα από σχέσεις **συντροφικότητας** και **αλληλεγγύης**.

Οι αυτομορφωτικές δομές είναι ο τρόπος να αρνούμαστε στην πράξη την εμπορευματοποίηση της γνώσης και τα ιδεολογικά περιεχόμενα των αφεντικών. Η θεωρητική εμβάθυνση και ανάλυση δεν αποτελεί για εμάς ακαδημαϊσμό αλλά ένα από τα πράγματα που θεωρούμε σημαντικά, σε συνδυασμό πάντα με την υπόλοιπη κίνηση μας, για την **ενίσχυση της κριτικής** μας απέναντι στο θεσμό του πανεπιστημίου και της γνώσης που παράγεται, την **ανατροφοδότηση** και **οργάνωση** των δικών μας αγώνων και αντιστάσεων, την καλύτερη **προώθηση** των **συμφερόντων** μας και την **όξυνση του ταξικού ανταγωνισμού**.

Αυτόνομο Σχήμα ★ Πολιτικών Μηχανικών
aspm.espivblogs.net | autopolmix@hotmail.com